

זמני שבת

הדלקת נרות 8:32pm
סנחה ליל סוכה 6:35pm
שחרית - 9:00am
סנחה סוכה יום - 8:20pm
סקיעה 8:51pm
סוכאי סוכה 9:45pm

זהו מסר חשוב במיוחד לחיי קהילה. יש אנשים שמגיעים בקביעות לתפילה, יש שמסייעים בשיעורים, יש שתורמים, יש שמארגנים, יש שמחייכים לאדם חדש שנכנס, יש שמרמים טלפון למי שחסר. לפעמים דווקא הדברים הקטנים הם שמחזיקים את הנשמה של הקהילה. לא תמיד רואים אותם, אבל בשמים הם נכתבים בפרוטרוט, כמו קרבנות הנשיאים.

פרשת נשא מזכירה לנו שהעבודה הרוחנית שלנו מתחילה במבט. כיצד אני מסתכל על האדם שלצדי? האם אני רואה בו מתחרה, זר, או מי שמפריע לי — או שאני רואה בו בן של הקב"ה, חלק מן הכלל, אדם שיש לו שליחות?

כאשר אנו לומדים "נשא את ראש", אנו מקבלים על עצמנו להרים זה את זה. מילה טובה יכולה להרים ראש. הזמנה לשולחן שבת יכולה להרים ראש. סבלנות לילד, כבוד למבוגר, הקשבה למי שקשה לו — כל אלה הם דרכים פשוטות לקיים את רוח הפרשה.

עוד נקודה נפלאה בפרשה היא דמותו של הנזיר. הנזיר הוא אדם שמרגיש צורך להתעלות, לעצור לרגע את מרוץ החיים, ולהקדיש תקופה מסוימת לעבודת ה' ביתר קדושה. התורה אינה דורשת מכל אדם להיות נזיר, אך היא כן מלמדת שכל אחד מאיתנו צריך לפעמים לעצור ולשאול את עצמו: לאן אני הולך? מה ממלא את יומי? האם אני חי רק לפי ההרגל, או שאני מכניס קדושה, משמעות ותוכן לחיים שלי?

בעולם מלא רעש, הסחות דעת ומרוץ בלתי פוסק, פרשת נשא קוראת לנו להרים את הראש — לא רק כלפי הזולת, אלא גם כלפי עצמנו. לזכור שאנו לא חיים רק בשביל להספיק עוד משימה, עוד קנייה, עוד הודעה ועוד יום שעובר. יהודי נדרש לחיות מתוך שליחות. כל בוקר הוא הזדמנות חדשה להאיר פנים, לעשות חסד, ללמוד עוד מעט תורה, להתפלל ככוונה, ולבנות בית וקהילה שבהם השכינה יכולה לשרת.

גם עניין השלום שבברכת כהנים מתחיל בתוך הבית. לפני שמדברים על שלום גדול בעולם, התורה מלמדת אותנו להתחיל בשלום הקרוב ביותר: בין איש לאשתו, בין הורים לילדים, בין שכנים, בין חברי הקהילה. לפעמים ויתור קטן, חיוך, בקשת סליחה או מילה טובה יכולים לפתוח שערים גדולים של ברכה. לא תמיד צריך לעשות מעשים גדולים; לפעמים הגדלות נמצאת דווקא ברגעים הקטנים שבהם אדם בוחר לא לענות בכעס, לא להקפיד, ולראות את הטוב.

וכך פרשת נשא נעשית קריאה מעשית לכל אחד מאיתנו: לשאת את הראש, לשאת באחריות, לשאת את הזולת על הלב, ולשאת תפילה שהקב"ה ייתן לנו כוח להיות אנשים של ברכה. כאשר כל אחד מוסיף מעט אור במקום שבו הוא נמצא, כל הקהילה כולה מתמלאת באור גדול יותר.

יהי רצון שנזכה להיות קהילה של "נשא" — קהילה שמרימה ולא מקטינה, מקרבת ולא מרחיקה, מברכת ולא מבקרת. שנזכה שברכת כהנים תתקיים בנו במלואה: ברכה, שמירה, אור פנים, חן, נשיאת פנים, ובעיקר — שלום.

שבת שלום ומבורך לכל בני הקהילה.

המרכז לישראלים Jewish Outreach center בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א

לשאת את הראש לראות את הגדלות שפכל אדם

מפי הרב MG שליט"א

פרשת נשא היא מן הפרשות העשירות והעמוקות שבתורה. היא עוסקת בסדרי מחנה ישראל, בעבודת הלויים, בדיני מיר, בברכת כהנים ובקרבנות הנשיאים. אך בתוך כל הנושאים הרבים הללו חוזרת נקודה אחת מרכזית: התורה מלמדת אותנו כיצד לבנות קהילה קדושה — קהילה שבה לכל אדם יש מקום, תפקיד, אחריות וכבוד.

הפרשה נפתחת במילים: "נשא את ראש בני גרשון גם הם". לכאורה, מדובר במפקד פשוט של משפחות הלויים. אבל התורה אינה אומרת רק "ספור אותם", אלא "נשא את ראש" — הרם את ראשם. כאשר התורה מונה את בני ישראל, היא אינה סופרת מספרים בלבד, היא מגלה ערך. כל אדם אינו עוד פרט בתוך המון, אלא נשמה עם שליחות מיוחדת.

זוהי הוראה גדולה לכל קהילה. לפעמים אדם עלול להרגיש שאינו במרכז, שאולי תרומתו קטנה, שאחרים חשובים ממנו. באה התורה ואומרת:

"נשא את ראש". הרם את הראש. יש לך מקום. יש לך תפקיד. גם אם עבודתך נראית מאחורי הקלעים, גם אם אינך עומד בקדמת הבמה, הקהילה אינה שלמה בלעדך.

כך היה גם בעבודת המשכן. היו לויים שנשאו את כלי הקודש, היו שנשאו יריעות, היו שטיפלו בקרשים ובאדנים. לא כולם עשו את אותו תפקיד, אך כולם יחד בנו את מקום השראת השכינה. הקדושה בישראל אינה נבנית על ידי אדם אחד בלבד, אלא על ידי שותפות של רבים. כל אחד מביא את כוחו, את זמנו, את ליבו ואת נאמנותו.

בהמשך הפרשה מופיעה ברכת כהנים: "ויברך ה' וישמר. יארה ה' פניו אליך ויחונך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום."

זו אחת הברכות היפות והמרגשות ביותר בתורה. הכהנים מברכים את ישראל באהבה, אך הברכה מסתיימת במילה אחת הכוללת הכול: שלום. בלי שלום, גם ברכה גדולה עלולה להישאר חסרה. שלום אינו רק היעדר מחלוקת; שלום הוא היכולת לראות את מעלת הזולת, לשאת את ראשו, לתת לו מקום, ולהבין שגם מי ששונה ממני הוא חלק מן המחנה.

יש קשר עמוק בין פתיחת הפרשה לבין ברכת כהנים. בתחילה התורה אומרת לנו לשאת את ראשו של כל אדם — לראות את חשיבותו. בסוף הברכה הקב"ה אומר לנו שהיעד הוא שלום. כאשר אדם מרגיש שרואים אותו, שמכבדים אותו, שהוא שייך — אז נבנה שלום אמיתי.

גם פרשת הנשיאים, החותמת את הפרשה, מלמדת יסוד זה. שנים־עשר הנשיאים מביאים קרבנות זהים כמעט לחלוטין, והתורה חוזרת ומפרטת את קרבנו של כל נשיא בנפרד. מדוע לחזור שוב ושוב? הרי אפשר היה לכתוב בקיצור שכולם הביאו אותו דבר. אלא שהתורה מלמדת אותנו: גם כאשר המעשים נראים דומים מבחוץ, הלב של כל אדם מיוחד. לכל אחד יש כוונה משלו, סיפור משלו, דרך משלו בעבודת ה'.

מודעות

איחולים

פרקי אבות פרק ו בשעה
6:30 לפני מנחה

טובה של אלה טובה

אחד הכוחות הגדולים ביותר שניתנו לאדם הוא כוח הדיבור. התורה מלמדת אותנו שהעולם כולו נברא בדיבור: "ויאמר אלוקים יהי אור" — ומיד הופיע אור בעולם. מכאן אנו לומדים יסוד גדול: דיבור אינו דבר קטן. מילה יכולה לבנות, לחזק, לרומם ולהאיר; ומילה יכולה לחילה גם לפגוע, להחליש ולהרחיק.

לפעמים נדמה לנו שרק מעשים גדולים משנים את העולם. תרומה גדולה, פרויקט גדול, החלטה משמעותית. אבל האמת היא שפעמים רבות דווקא אחת קטנה מסוגלת לשנות יום שלם של אדם. "וישר כוח", "תודה", "אני מעריך אותך", "טוב לראות אותך", "אתה חשוב לנו" — מילים פשוטות, אבל יש בהן כוח עצום.

חז"ל מלמדים אותנו: "הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות". לא נאמר רק לקבל את האדם, אלא לקבל אותו בפנים מאירות. כי אדם אינו צריך רק שיתחוו לו את הדלת; הוא צריך להרגיש שרוצים בו, שרואים אותו, שהוא שייך. חיך ומילה טובה הם לא עניין חיצוני בלבד, אלא ביטוי עמוק של אהבת ישראל.

יש אנשים שמגיעים לבית הכנסת או לקהילה ונראים רגילים לגמרי. הם מחייכים, עונים שלום, יושבים במקומם. אבל בתוך הלב ייתכן שהם נושאים דאגה, קושי, בדידות או כאב. אנחנו לא תמיד יודעים מה עובר על האדם שמולנו. לכן מילה טובה אינה רק נימוס — היא חסד. לפעמים האדם שמולנו חיכה בדיוק למילה הזו כדי לקבל כוח להמשיך.

בתורה אנו רואים עד כמה הדיבור יכול ליצור מציאות. כאשר הקב"ה משנה את שמו של אברהם לאברהם, ואת שמה של שרי לשרה, אין זה שינוי טכני בלבד. השם החדש מבטא שליחות חדשה, ראייה חדשה, עתיד חדש. גם אנחנו, במילים שאנו אומרים לאחרים, יכולים לעזור להם לראות את עצמם אחרת. כאשר אומרים לילד: "אני מאמין בך", נותנים לו כנפיים. כאשר אומרים לאדם מבוגר: "אנחנו צריכים אותך", מחזירים לו תחושת ערך. כאשר אומרים לחבר: "אני איתך", נותנים לו יציבות. אבל כוח הדיבור אינו נמדד רק במה שאנו אומרים, אלא גם במה שאנו בוחרים שלא לומר. לפעמים הגבורה הגדולה היא לשתוק. לא לענות בכעס, לא להעביר ביקורת מיותרת, לא להפיץ שמועה, לא להקטין אדם אחר. שתיקה נכונה יכולה להיות כלי של קדושה. אדם שמצליח לעצור מילה פוגעת לפני שהיא יוצאת מפיו — בונה שלום בעולם.

הדיבור הוא גם אחד היסודות החשובים ביותר בבית. בית יהודי נבנה לא רק מקירות ורהיטים, אלא ממילים. מילים של כבוד בין בני זוג, מילים של עידוד לילדים, מילים של תודה להורים, מילים של רוגע גם בשעת לחץ. לפעמים אדם משקיע הרבה כדי להביא ברכה לביתו, אבל שוכח שהברכה מתחילה באווירה. ואווירה נוצרת במילים שאנו משתמשים בהן יום יום. וכן הדבר בקהילה. קהילה חזקה אינה נבנית רק מתפילות, שיעורים ואירועים, אף שכל אלה חשובים מאוד. קהילה נבנית מהאופן שבו אנשים מדברים זה אל זה. האם יש מקום לכל אדם? האם מקבלים פנים חדשות בחום? האם יודעים לפרגן למי שעושה? האם יודעים להודות למי שטורח? האם יודעים לדבר בכבוד גם כשלא מסכימים?

בפרקי אבות נאמר: "איהו מכובד? המכבד את הבריות." אדם מכובד באמת אינו מי שדורש כבוד לעצמו, אלא מי שיודע לתת כבוד לאחרים. והדרך הפשוטה ביותר לתת כבוד היא דרך הדיבור. לקרוא לאדם בשמו, לשאול בשלומו, להקשיב לו באמת, לא לקטוע אותו, לא לזלזל בדבריו. אלו דברים קטנים, אך הם מגלים לב גדול.

ישנו רעיון יפה: המילה "שלום" היא גם ברכה וגם שם של הקב"ה. כאשר אדם אומר לחברו "שלום" באמת, לא כהרגל ריק אלא מתוך לב טוב, הוא מכניס שם שמים לתוך המפגש ביניהם. הוא אומר לו: אני רוצה שיהיה בינינו חיבור, מנוחה, כבוד וברכה. בימים שלנו, שבהם הרבה מן השימושים עבר להודעות קצרות, תגובות מהירות ורשתות חברתיות, האחריות שלנו גדולה עוד יותר. קל מאוד לכתוב משפט חריף בלי לחשוב. קל מאוד להגיב מהר מדי. אבל יהודי נדרש לעצור ולשאול: האם המילים שלי מוסיפות אור? האם הן מקרבות או מרחיקות? האם הן מרפאות או פוצעות? האם אחרי שאומר אותן, העולם יהיה מעט טוב יותר?

התורה אינה מבקשת מאיתנו להיות מלאכים. כולנו טועים לפעמים, כולנו אומרים דברים שלא היינו צריכים לומר. אבל התורה כן מבקשת מאיתנו להיות מודעים. לדעת שלפה שלנו יש קדושה. כשם שאנו משתמשים בפה לתפילה, לקידוש, לברכות וללימוד תורה — כך עלינו להשתמש בו גם ביום יום לדיבור נקי, מכבד ומרומם.

אולי זו קבלה טובה שכל אחד מאיתנו יכול לקחת על עצמו: לומר בכל יום לפחות מילה טובה אחת בכוונה אמיתית. לא סתם מחמאה חיצונית, אלא מילה שמרמה אדם אחר. להודות למישהו. לעודד מישהו. להאיר פנים למישהו. לראות מישהו שאולי לא תמיד רואים.

וכאשר כל אחד מוסיף מילה טובה אחת, כל הבית משתנה. כל הקהילה משתנה. האווירה נעשית נעימה יותר, מחברת יותר, קדושה יותר. כי מילים טובות הן כמו נרות קטנים: כל אחת מהן מוסיפה אור, וכשמצרפים אותן יחד — נוצר אור גדול. יהי רצון שנזכה לשמור על כוח הדיבור שניתן לנו, להשתמש בו לברכה ולא לפגיעה, לקרב ולא להרחיק, לחזק ולא להחליש. שנזכה להיות אנשים שמרבים שלום, מרבים אהבה, ומרבים אור בעולם.

שבת שלום ומבורך לכל בני הקהילה.

כולל זכרון אברהם
ממשיכים שוב
בכולל !!
בדרך לסיים את סדר
"אלו מציאות"
בואו בהמוניכם!
כל המשתתף לכולל
יקבל מלגה של
300\$
לחודש
מנחה וערבית - 7:45
תחילת הכולל - 8:15
אני מממן את כולל להצטרף
אין דבר גדול מדף גמרא!
הרב דאגון
רובינשטיין

חסדי אברהם
הזמנה מיוחדת לנשות טורונטו
יום שלישי | 7:00 בערב
**שיעור לנשים
בעייני השעה**
מפי הרב MG
ע"ב של חזון, השואה וחזון משיח
באווירה נעימה, חמה ומסוברת
כל הנשים מחממות
אחכה לכולן
מיטל ג'קלין קבסה
מרכז לישראלים
PROMENADE VILLAGE
כיבוד קל יושב

בקרוב

West Coast ROAD TRIP
CAMP OFEK · HTC
 9 EPIC DAYS. ENDLESS MEMORIES.
 ONE UNFORGETTABLE ROAD TRIP!
 ≥ WE'RE GOING TO ≤
 PHOENIX ♥ GRAND CANYON ♥ LAS VEGAS ♥ LOS ANGELES

FOR GRADES 9,10,11,12

AUGUST 2-11

phoenix ♥ grand canyon ♥ las vegas ♥ hollywood sign ☆

THE ULTIMATE WEST COAST ROAD TRIP EXPERIENCE! ♥

HORSEBACK RIDING * WATER SPORTS * ROCK WATER SLIDE * NATURAL POOL OF WATER * CAMPING * BONFIRE NIGHTS * LUXURY DINNERS * WATER PARK FUN

TUBING * KAYAKING * THE GROVE SHOPPING * BOWLING & ARCADES * VEGAS STRIP * MINI WORLD * WAX MUSEUM * ICONIC SPOTS

SIGN UP ♥
 438-467-5387 SHANY STEIMETZ
 437-388-4117 SARA GOLDSTEIN

ג'מבורי
 כיף והנאה לילדים!
 כל יום ראשון!
 החל מ-19 באפריל עד 10 במאי
 שעות פעילות: 9:45 עד 12:00 בצהריים
 לגילאי 3-6
 מגוון פעילויות מהנות:
 משחקים * יצירה * סיפורים * שירים ותנועה * והרבה כיף!
 לפרטים והרשמה: 647-642-6626

סיפור וסאלה הכוח שבידיים — והענווה שבלב

מסופר על אדם אחד שהיה בעל חנות קטנה בשכונה. לא חנות גדולה, לא רשת מפורסמת, אלא מקום פשוט: מדפים מסודרים, כמה עובדים קבועים, לקוחות שמכירים אותו בשם, ואווירה של בית. במשך שנים הוא עבד קשה. קם מוקדם, פתח בזמן, בדק מלאי, דאג שהמחירים יהיו הוגנים, השתדל לקבל כל אדם בסבר פנים יפות. לא תמיד היה קל. היו חודשים חלשים, היו לקוחות קשים, היו הוצאות לא צפויות. אבל הוא לא ויתר. הוא אמר לעצמו: "הקב"ה נתן לי ידיים, שכל, כוח, אחריות ומשפחה לפרנס — אני צריך לעשות את החלק שלי".

פעם אחת, בערב שבת חורפי במיוחד, ירד שלג כבד. הרבה חנויות באזור נסגרו מוקדם, אבל הוא נשאר פתוח עוד קצת. לא בשביל להרוויח עוד כמה דולרים, אלא כי ידע שיש אנשים שעדיין צריכים חלות, חלב, נרות שבת, אוכל לילדים. הוא התקשר לספק, סידר משלוח מוקדם יותר, ביקש מהעובדים לעזור, ובעצמו עמד ליד הקופה, סידר שקיות, הרים ארגזים, עזר למבוגרים להכניס מצרכים לרכב.

בסוף היום, כשהוא הגיע הביתה עייף מאוד, אמר לו אחד הילדים: "אבא, היום ממש הצלת את כל השכונה." האבא חיך, אבל מיד נעצר. הוא לא רצה לבטל את המאמץ שלו — הרי הוא באמת עבד קשה. אבל גם לא רצה שהילד יגדל לחשוב שהכול מתחיל ונגמר באדם. הוא אמר לו: "בני, לא הצלתי לבד. אני עשיתי מה שצריך לעשות. השתדלתי. קמתי, תכננתי, עבדתי, התאמצתי. אבל מי נתן לי כוח לקום? מי נתן לי בריאות? מי שלח לקוחות? מי נתן לספק להגיע בשלום? מי נתן לי שכל להבין מה צריך לעשות? הקב"ה. האדם חייב לפעול, אבל אסור לו לשכוח מאיפה בא הכוח לפעול." וזו נקודה יסודית מאוד בעבודת ה'.

התורה אומרת: "וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל." הפסוק לא אומר שאין לאדם כוח. להפך — יש "כוח לעשות חיל". האדם יכול לבנות, לעבוד, להשפיע, להצליח, להקים משפחה, להחזיק קהילה, לעזור לאחרים, לתקן את עצמו. אבל התורה מזהירה אותנו: אל תהפוך את הכוח הזה לאיליל קטן בתוך הלב. אל תגיד "כוחי ועוצם ידי". תזכור: גם הכוח שלך — הוא מתנה.

חז"ל אמרו: "הכול בידי שמים חוץ מיראת שמים." מצד אחד, יש דברים רבים שאינם בשליטת האדם. מצד שני, הבחירה המוסרית, האחריות, היושר, המאמץ, הדרך שבה האדם מתנהג — זה בידיים שלו. יהודי לא אמור להיות פסיבי. הוא לא יושב ומחכה שהחיים יסתדרו לבד. הוא פועל, מתאמץ, מתקן, בונה. אבל הוא עושה זאת מתוך אמונה וענווה.

וכן אמרו בפרקי אבות: "לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין להיבטל ממנה." זו אחת ההגדרות המדויקות ביותר לחיי אמונה בריאים. מצד אחד — אינך חייב לשלוט בתוצאה הסופית. אתה לא בעל הבית על העולם. מצד שני — אין לך רשות לברוח מן האחריות. תעשה את שלך. תתקן מה שאתה יכול. תדבר בכבוד. תעבוד ביושר. תבקש סליחה כשצריך. תעזור בבית. תתרום לקהילה. תתפלל. ואז תזכור שהתוצאה ביד ה'.

גם הרמב"ם מלמד אותנו שהאדם צריך להרגיל את עצמו ללכת בדרך טובה וישרה, לעבוד על מידותיו ולבחור במעשים נכונים. כלומר, התורה אינה מבקשת מהאדם רק להאמין בלב, אלא לבנות חיים של מעשה: מידות טובות, יושר, אחריות, דרך ארץ, קיום מצוות. הסכנה הגדולה היא בשני קצוות. קצה אחד אומר: "הכול אני. ההצלחה שלי, החכמה שלי, הכישרון שלי." זו גאוה שמרחיקה את האדם מה'. הקצה השני אומר: "הכול מהשמים, אז אין לי מה לעשות." גם זו טעות. אמונה אינה תירוץ לעצלות. ביטחון בה' אינו בריחה מהשתדלות.

הדרך הישרה היא לחיות באמצע הקדוש הזה: לעשות כאילו הכול תלוי באחריות שלי, ולהאמין שכל כוחי תלוי בחסדי ה'. אדם כזה מצליח להיות גם פעיל וגם עניו. גם חזק וגם מתפלל. גם בונה וגם מודה. גם עובד וגם זוכר שהברכה אינה מובנת מאליה. ובאמת, זה נוגע לכולנו. בבית, בעסק, בחינוך הילדים, בשלום בית, בקהילה, בלימוד תורה, בפרנסה — בכל מקום יש לנו תפקיד. לפעמים התפקיד הוא לפעול. לפעמים להתאפק. לפעמים לדבר. לפעמים לשתוק. לפעמים לבקש עזרה. לפעמים להודות. אבל תמיד לזכור: הכוח בידיים שלנו — אך המקור שלו מלמעלה. ולכן, כאשר אדם מצליח, השאלה אינה רק "כמה הרווחתי?" או "מה השגתי?" אלא: האם ההצלחה עשתה אותי יהודי טוב יותר? האם היא הוסיפה בי הודיה? האם היא פתחה לי את הלב לעזור לאחרים? האם היא קירבה אותי לה' — או חלילה הרחיקה אותי?

שאלה:

כאשר אני מצליח במשהו — בעבודה, בבית, בלימוד, בפרנסה או בקהילה — האם אני זוכר לומר באמת: עשיתי את חלקי, אבל הכוח והברכה באו מהשם יתברך?

הידעת?!

ב"ה קדושת הבית - שלום בבית

טהרת המשפחה

שיעור מיוחד ומחזק מפי הרב משה רוזנבוים שליט"א מומחה בינלאומי בשלום בית

יום שני שעה 8:30

כלים מעשיים על פי התורה
כלים מעשיים להתנהלות נכונה בין איש לאשתו
בוא ללמוד איך לבנות בית של כבוד, הבנה ואהבה

לגברים בלבד

מיקום: במרכז לישראלים Promenade Village

כאן מוצאנים נשוא לאותבאן

יום חמישי | 28.05

כיף בטורונטו

שיעור לעילוי נשמת רות בת זוהרה ע"ה תרומת בנה דניאל סעדון

חמין, סולנט, וקולג

שיעור מפי הרב MG

שעה: 9:00 בערב

מיקום: מרכז לישראלים Promenade Village

המרכז לישראלים

נשים יקרות

כולן מוזמנות

יום שלישי | 26.5 בשעה 7 בערב

שיעור מעצים ומחזק

תפילה | ותהלים | יחד עם הרב MG

להשבתה במזרח של אסתר הודיה בת מרים שירה

אנא באו והבאו עוד חברות

בברכה חיסל'ה קליין

חסדי אברהם

ספר חזקוני

גדלות של צדיק: לא להתרגש מכל חח

צדיקים אמיתיים מלמדים אותנו לא לברוח מהחיים, אלא לחיות אותם נכון. הלל לא ברח מהאדם שהפריע לו; הוא יצא אליו, שמע אותו, וענה לו. אבל הוא לא נתן לכעס לנהל אותו. הוא לא נתן לכבוד האישי שלו להפוך את הרגע למחלוקת.

וזה לימוד גדול לכל בית יהודי. לפעמים שלום בית לא תלוי בדברים גדולים, אלא ברגעים קטנים: איך עונים כשעייפים, איך מדברים כשלא מסכימים, איך מגיבים כשמשוהו לא נעשה בדיוק כמו שרצינו. לפעמים אדם חושב שהוא חייב לומר את המילה האחרונה, אבל חז"ל מלמדים אותנו: "איזהו גיבור? הכובש את יצרו." הגבורה האמיתית היא לא תמיד לנצח בוויכוח, אלא לנצח את הכעס.

אבל חשוב לדייק: התורה לא מבקשת מהאדם להיות חלש או חסר דעה. אדם צריך לדעת לעמוד על האמת, להציב גבולות, ולומר את מה שצריך לומר. השאלה היא באיזו דרך. אפשר לומר אמת מתוך כעס, ואפשר לומר אמת מתוך כבוד. אפשר לתקן מתוך גאווה, ואפשר לתקן מתוך אהבה. הרמב"ם מלמד בהלכות דעות שהאדם צריך להרגיל את עצמו למידות טובות ולדרך ישרה. כלומר, מידות אינן רק דבר שמרגישים בלב, אלא עבודה יומיומית. אדם מתאמן לדבר בנחת, להתאפק, לחשוב לפני שהוא מגיב, ולבחור בדרך שמרבה שלום.

וזה חוזר ליסוד הגדול: יש לאדם כוח לפעול ולבחור בטוב, אבל הכוח הזה עצמו הוא מתנה מהשם יתברך. לכן כשאדם מצליח להתאפק, לוותר, לדבר יפה, או להרבות שלום — אין זה מקום לגאווה, אלא להודיה. גם על זה נאמר: "זוכרת את ה' אלוךך כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל."

יהי רצון שנזכה ללמוד מדרכו של הלל הזקן — להיות חזקים באמת, לא בכוח של כעס אלא בכוח של ענווה; לא בכוח של ניצחון על הזולת, אלא בכוח של ניצחון על היצר. שנזכה לבנות בתים של שלום, קהילות של כבוד, וחיים של תורה, אחריות ויראת שמים.

חז"ל מספרים בגמרא על הלל הזקן, אחד מגדולי ישראל, שהיה ידוע בענוותנותו ובסבלנותו הגדולה.

מעשה באדם אחד שרצה להכעיס את הלל. הוא התערב עם חברו שיוכל לגרום להלל לכעוס. היה זה ערב שבת, שעה שכל בית יהודי עסוק בהכנות, והלל היה באמצע רחיצה לכבוד שבת. אותו אדם עמד בפתח וקרא בקול: "מי כאן הלל? מי כאן הלל?"

אפשר לדמיין את המצב: ערב שבת, זמן לחוץ, אדם חשוב בישראל באמצע ההכנות, ומישהו קורא לו בצורה לא מכובדת. אבל הלל לא ענה בכעס. הוא התלבש, יצא אליו, ושאל בנחת: "בני, מה אתה מבקש?"

האיש שאל שאלה מוזרה ולא מכובדת. הלל ענה לו בסבלנות. חזר הלל לביתו, ושוב אותו אדם קרא: "מי כאן הלל?" שוב יצא הלל, ושוב ענה לו בשקט. כך חזר הדבר כמה פעמים, עד שהאיש ראה שאינו מצליח להכעיס את הלל.

בסוף אמר אותו אדם להלל שהוא הפסיד סכום גדול של כסף בגלל שלא הצליח לגרום לו לכעוס. הלל ענה לו ברוח טובה, שעדיף שיפסיד כסף ובלבד שלא יגרום להלל לאבד את מידת הסבלנות.

זה סיפור צדיקים אמיתי במובן העמוק ביותר. אין כאן מופתים, אין כאן ניסים גלויים, אין כאן רעש גדול. יש כאן דבר הרבה יותר קשה: אדם שולט בעצמו. אדם גדול בישראל, עם כל מעמדו, אינו נופל למלכות של כבוד, עצבים ופגיעה אישית.

לפעמים אנחנו חושבים שגדלות נמדדת בדברים מרשימים מאוד. אבל חז"ל מלמדים אותנו בפרקי אבות: "איזהו גיבור? הכובש את יצרו." הגבורה האמיתית אינה רק לנצח מישהו אחר, אלא לנצח את הרגע שבו הכעס רוצה לשלוט בך. לנצח את הדחף לענות בחזרה. לנצח את הרצון לומר: "איך הוא מדבר אליי?"

הסיפור על הלל מלמד אותנו שהאדם אינו חסר כוח. להפך — יש לאדם כוח עצום. יש לו כוח לבחור תגובה. יש לו כוח לעצור. יש לו כוח לשנות את האווירה בבית. לפעמים משפט אחד שנאמר בכעס יכול להרוס ערב שלם, ולפעמים משפט אחד שנאמר בנחת יכול להציל שלום בית, חברות, קשר משפחתי או אווירה בקהילה.

אבל יחד עם זה, אדם צריך לזכור שגם הכוח הזה — הכוח להתאפק, הכוח לדבר בנחת, הכוח לא להיגרר — הוא מתנה מהשם יתברך. לכן אנחנו לא אומרים: "אני אדם רגוע, אני חזק, אני שולט." אלא אומרים: "ריבונו של עולם, תן לי כוח לבחור נכון. תן לי ענווה. תן לי סבלנות. תן לי לזכור שלא כל הערה צריכה להפוך למלחמה."

וזה מתאים מאוד לדברי התורה: "זוכרת את ה' אלוךך כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל." גם במידות יש "חיל". לא רק בעסקים, לא רק בפרנסה, לא רק בהצלחות חיצוניות. גם כשאדם מצליח לשתוק במקום להתפרץ — זה חיל. גם כשאדם מצליח לבקש סליחה — זה חיל. גם כשאדם בוחר בשלום במקום להיות צודק בכל מחיר — זה חיל.

בבית, בפרט, הסיפור הזה חשוב מאוד. לפעמים אדם חוזר עייף, ולחוץ, ומרגיש שלא מבינים אותו. לפעמים שומעים מילה שלא נאמרה בצורה מושלמת, ומיד הלב נדלק. כאן נכנס הלימוד מהלל: אל תיתן לרגע קטן לנהל אותך. אל תיתן לאדם אחר להוציא אותך ממי שאתה באמת. תזכור שיש לך נשמה, תורה, אחריות, ומשפחה שזקוקה לאווירה טובה. וכן בין אדם לחברו. לא כל ויכוח צריך להיגמר בניצחון. לא כל פגיעה צריכה לקבל תגובה מידית. לפעמים הגדולה היא לא לענות עכשיו, לא מפני שאין מה לומר, אלא מפני שיש דבר גדול יותר לומר אחר כך — בדרך של כבוד.

חיזוק לבית
כנסת ולתפילה

מעט שקט בתפילה,
הרבה קדושה בלב.

פרקי אבות

אם אין אני לי — וכשאני לעצמי מה אני
בפרקי אבות אומר הלל הזקן:

“אם אין אני לי — מי לי? וכשאני לעצמי — מה אני? ואם לא עכשיו — אימתי?”

במשפט אחד קצר מלמד אותנו הלל איזון גדול לחיים. מצד אחד: “אם אין אני לי — מי לי?” האדם לא יכול לברוח מאחריות. אם יש שלום שצריך לבנות בבית, אם יש מילה טובה שצריך לומר, אם יש ילד שצריך תשומת לב, אם יש פרנסה שצריך להשתדל בה, אם יש מידה שצריך לתקן — אי אפשר לחכות שמישהו אחר יעשה את העבודה במקומו. התורה מחנכת את האדם להיות פועל, בוחר, מתאמץ ועושה טוב.

אבל מיד מוסיף הלל: “וכשאני לעצמי — מה אני?” כלומר, אם האדם חושב שהכול מתחיל ונגמר בו, בכישרון שלו, בכוח שלו, בחכמה שלו — הוא מאבד את הדרך. יש לאדם כוח לפעול, אבל הכוח עצמו הוא מתנה מהשם יתברך. כמו שהתורה אומרת: “וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל.” לא כתוב שאין לאדם כוח; להפך, יש כוח. אבל צריך לזכור מי נותן אותו.

וזו עבודת חיים: לעשות השתדלות אמיתית, אבל בלי גאווה. לקחת אחריות, אבל בלי לשכוח את ה'. להתאמץ בבית, בעבודה, בקהילה ובין אדם לחברו — ולדעת שכל הצלחה היא גם סיבה להודיה. ולכן מסיים הלל: “ואם לא עכשיו — אימתי?” אל תחכה לזמן מושלם כדי להיות אדם טוב יותר. היום אפשר לומר סליחה. היום אפשר לחזק מישהו. היום אפשר להתפלל בכוונה. היום אפשר לבחור בענווה במקום בכעס, בשלום במקום במחלוקת.

השאלה שנשארת לנו היא:

מהו דבר אחד שאני יכול לעשות כבר היום — מתוך אחריות, אבל גם מתוך הכרה שהכוח לעשותו בא מהשם יתברך?

הלכות שבת

שן י"ת בהלכות שבת

שאלה:

האם מותר להזיז פלאפון מהשולחן בשבת אם הוא מפריע?

תשובה:

פלאפון נחשב בדרך כלל מוקצה מחמת חסרון כיס, כי מקפידים עליו ומשתמשים בו לדבר האסור בשבת. לכן אין להזיז אותו בידים.

אבל אם הוא נמצא על שולחן וצריך את המקום — עדיף להזיז את השולחן או לנער בעדינות, אם אפשר, ולא לטלטל את הפלאפון ביד.

מקורות:

שו"ע או"ח סימן ש"ח סעיף א'; משנה ברורה שם
סי"ק ב'; שמירת שבת כהלכתה פרק כ'.

MISSING

HAVE YOU SEEN THIS PERSON?

PLEASE HELP US BRING HER HOME

NAME: Esther (Esti)

AGE: 14

HEIGHT: 5'2" - 5'3"

WEIGHT:

HAIR COLOR: Brown

EYE COLOR: Brown

LAST SEEN:

Earl Bales Park
Friday at 11:30 PM

WEARING:

Grey Sweatpants
Green Long Sleeve Shirt

OTHER DETAILS: _____

**YOUR TIP
COULD HELP
BRING HER HOME**

IF YOU SEE HER OR HAVE ANY INFORMATION

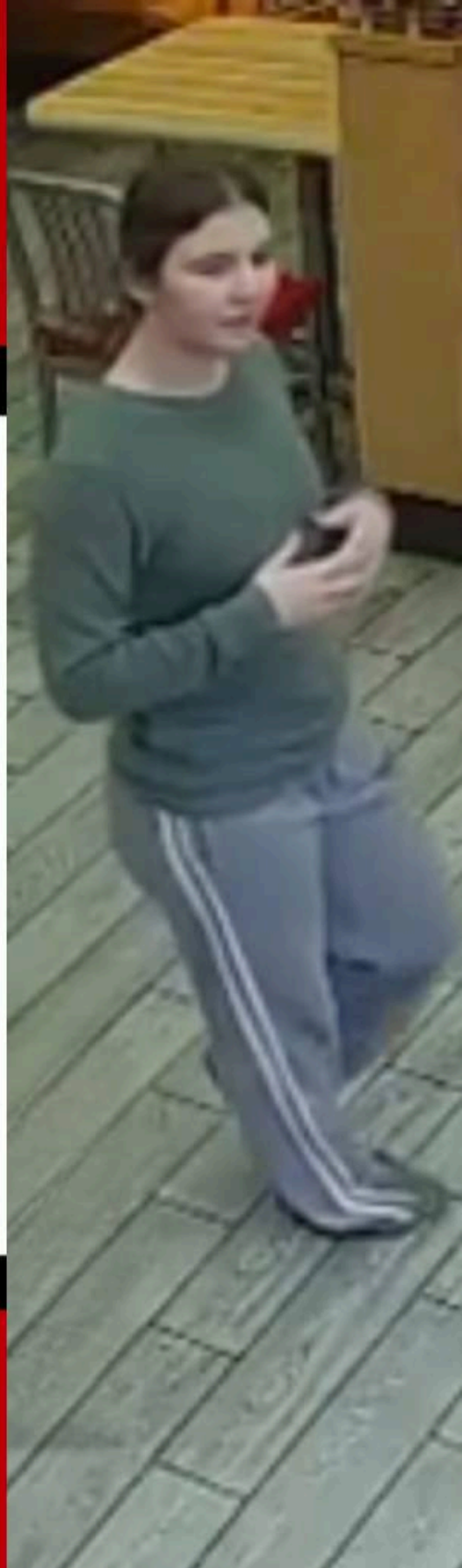

PLEASE CONTACT

911

EVERY SECOND COUNTS. THANK YOU.

Come Back Home Esti

PROMENADE VILLAGE 7700 BATHURST UNIT 1